

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/190/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111211095
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4111211095.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Soni Zmekovej, v právnej veci navrhovateľa: R. B., bytom M. R. O. XXX/XX, XXX XX Z. proti odporcovi: W. K., bytom W. XXXX/XX, XXX XX E. W., zastúpený Mgr. Jánom Polákom, advokátom so sídlom Bratislava, Miletičova 64, o zaplatenie sumy 3.600,- eura s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 3. mája 2012 č. k. 9C/28/2012-81 , takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na Okresnom súde Nitra dňa 18.4.2011 domáhal, aby súd zaviazal odporcu k zaplateniu sumy 3.600,- € s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia, pretože zo svojho účtu v Slovenskej sporiteľni bola dňa 14.12.2010 omylom poukázaná na účet odporcu suma 7.967,- € na základe jeho príkazu, avšak údaje o účte príjemcu mu uviedla pani N. (dcéra odporcu), ktorej v tom čase dlhoval peniaze a tieto boli vymáhané súdnym exekútorom. Následne zistil, že peniaze neboli poukázané na správny účet, pričom on bol dlžník spoločnosti Fenix MK s.r.o. a pani N. ho informovala o tom, že peniaze ktoré poukáže na ňou označený účet, odovzdá súdnemu exekútorovi. Celý dlh voči spoločnosti Fenix MK bol vyrovnaný v exekučnom konaní, preto vyzval odporcu na vrátenie celej sumy 7.967 eura, na ktorú nemá právny nárok a z tejto sumy mu bolo vrátených len 4.367,- €, avšak zvyšok sumy 3.600 eura mu nebol vrátený, preto sa jej domáha podanou žalobou.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom vyhovel návrhu a zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.600,- eur s 8% úrokom z omeškania od 15.12.2010 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi ich náhradu nepriznal. Vzťah medzi účastníkmi posúdil ako vzťah z bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1,2, § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vychádzal zo skutkového zistenia, že na základe príkazu na úhradu uskutočneného navrhovateľom dňa 13.12.2010 v Slovenskej sporiteľni bola na účet odporcu zrealizovaná dňa 14.12.2010 platba vo výške 7.967,- €, z ktorej sumy bola navrhovateľovi následne na základe jeho žiadosti vrátená čiastka 4.367,- €. Podľa vyjadrenia odporcu ako aj podľa správy Slovenskej sporiteľne, účet na ktorý bola navrhovateľom poukázaná suma 7.967,- € a z ktorej mu nebola vrátená sporná suma 3.600,- € patrí odporcovi, ku ktorému mali dispozičné právo jeho dcéra K. N. a jej manžel W. N.. M. K. N. a W. N. zhodne potvrdili, že suma poukázaná navrhovateľom bola pripísaná na účet odporcu, ku ktorému mali dispozičné právo a obaja uviedli, že išlo o províziu pre spoločnosť Fenix MK, ktorá mala sprostredkovať úver pre navrhovateľa a pre pána W., ktorý vybavoval úver pre navrhovateľa. Podľa oznámenia exekútora Mgr. Stanislava Poláka na základe exekučného titulu - notárskej zápisnice vo veci oprávneného Fenix MK s.r.o. na vykonanie exekúcie zo dňa 15.7.2010 proti povinnému -R. B. a X. B.

pre vymozenie sumy 9.300,- € istiny s prislusenstvom bola predmetom exekucie istina vo vyške 9.300,- €, trovy pravneho zastupenia vo vyške 268,36 € a trovy exekucie vo vyške 16,50 €, ktoru pohladavku s prislusenstvom a trovami uhradili povinni vkladom na učet exekútora dňa 18.11.2010 vo vyške 8.000,- € a dňa 14.12.2010 vo vyške 4.366,36 €. Exekučné konanie v danej veci bolo ukončené vymožením celej pohladavky s prislusenstvom. Z výpisu z obchodného registra spoločnosti Fenix MK s.r.o. bolo zistené, že spoločníkom tejto spoločnosti je W. N. a X. N. s tým, že štatutárnym orgánom - konateľom je W. N.. Táto spoločnosť má v predmete činnosti aj finančné sprostredkovanie a finančné poradenstvo. Zo zmluvy o sprostredkovaní zo dňa 5.5.2010 uzavretej medzi spoločnosťou Fenix MK s.r.o. Zlaté Moravce a navrhovateľom ako záujemcom je v článku 2 uvedené, že sprostredkovateľ - Fenix MK zabezpečí pre záujemcu uzavretie zmluvy o hypotekárnom úvere s peňažným ústavom ČSOB a Tatrabanke na poskytnutie úveru, pričom výška úveru nie je uvedená a v článku 3 bod 2 je uvedená provízia vo výške 10% z hodnoty úveru uvedeného v čl. 2 zmluvy. Obdobnú zmluvu uzavrela spoločnosť Fenix MK dňa 19.11.2010 aj s L. W., kde v čl. 2 zmluvy o sprostredkovaní bol záväzok sprostredkovateľa zabezpečiť pre záujemcu uzavretie zmluvy o hypotekárnom úvere so Slovenskou sporiteľňou na poskytnutie úveru 39.000,- € s tým, že provízia činila 10 % z hodnoty úveru podľa čl. 3 bod 2 zmluvy. Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 14.12.2010 bolo zistené, že spoločnosť Fenix MK prijala od L. W. sumu 3.600,- € účel hypotekárny úver. Z výpovede odporcu bolo zistené, že k jeho účtu mali prístupové právo dcéra K. N. a jej manžel W. N., pričom odporca nemal vedomosť o nakladaní s jeho účtom, nepozná sa s navrhovateľom. Z výpovede svedka W. N. bolo zistené, že on má osobný účet v Tatrabanke a spoločnosť Fenix, ktorá je nebanková spoločnosť má tiež účet v Tatrabanke. Z výpovede svedkyne K. N. bolo zistené, že nie je zamestnankyňou spoločnosti Fenix MK, konateľom spoločnosti je jej manžel a táto spoločnosť požičala navrhovateľovi z vlastných zdrojov peniaze v apríli 2010, čoho dôkazom bola notárska zápisnica. Aj z výpovede tejto svedkyne bolo zistené, že s bankou nemali uzavreté zmluvy, avšak vybavovali pre navrhovateľa úver z banky, ktorý mu nakoniec nebol poskytnutý.

Vykonaným dokazovaním mal súd prvého stupňa preukázané, že návrh navrhovateľa bol podaný dôvodne, nakoľko zo strany odporcu nebol preukázaný žiadny právny nárok na ponechanie si sumy 3.600,- €, pričom táto suma bola poukázaná na jeho účet a bez ohľadu na dispozičné právo k jeho účtu zo strany príbuzných, išlo o plnenie na jeho účet bez právneho dôvodu, čím sa odporca bezdôvodne obohatil. Právne irelevantné boli tvrdenia manželov N. ohľadne nároku na províziu za vybavenie úveru respektíve uskutočnenia úkonov smerujúcich k poskytnutiu úveru pre navrhovateľa na základe zmluvy o sprostredkovaní, pretože spoločnosť Fenix MK s.r.o. nedisponuje účtom, na ktorý bola sporná suma poukázaná, táto spoločnosť je právnickou osobou s vlastným účtom v Tatrabanke a navyše zo zmluvy o sprostredkovaní nevyplýva ani výška provízie, pretože v článku 2 predmetnej zmluvy nie je uvedená výška úveru, teda v tejto časti je predmetná zmluva neurčitá a neplatná. Súd sa nestotožnil s argumentáciou právneho zástupcu odporcu, že jeho účet bol len platobným miestom pre spoločnosť Fenix MK, pretože táto spoločnosť nebola v žiadnom právnom vzťahu s navrhovateľom. Pohľadávka spoločnosti Fenix MK voči navrhovateľovi bola uspokojená v exekučnom konaní ako vyplýva zo správy súdneho exekútora a teda tento jediný nárok spoločnosti Fenix MK s.r.o. voči navrhovateľovi bol uspokojený na základe iného právneho titulu (notárskej zápisnice) v exekučnom konaní. Všetky ďalšie tvrdenia ohľadne vybavenia úveru pre navrhovateľa prostredníctvom ďalšej osoby a to pána W., sú právne nepodstatné a bezvýznamné v predmetnom spore, pričom ak by spoločnosť Fenix MK mala nárok na províziu voči L. W., tak je to opätovne bez akejkoľvek súvislosti vo vzťahu navrhovateľa a odporcu. Súd nepovažoval za potrebné vypočuť ako svedka pána W. k ďalším okolnostiam, pretože ak bol on v nejakom zmluvnom vzťahu so spoločnosťou Fenix MK súd poukazuje na to, že je to bez súvislosti s predmetom tohto sporu, v ktorom vystupuje navrhovateľ a odporca, ktorý nie je spoločníkom ani štatutárnym zástupcom spoločnosti Fenix MK a nemali medzi sebou žiadny zmluvný vzťah. Súd nesúhlasil ani s argumentáciou právneho zástupcu odporcu, že navrhovateľ si mal vymáhať žalovanú sumu od spoločnosti Fenix MK a nie od odporcu. Je nesporné, že žalovaná suma bola poukázaná na účet odporcu, ktorý je pasívne legitimovaný v tomto spore a nie spoločnosť Fenix MK s.r.o., bez ohľadu na to, že dcéra odporcu a jej manžel, ktorý je aj konateľom spoločnosti Fenix MK s.r.o., majú dispozičné právo k účtu odporcu. Zároveň súd poukázal na skutočnosť, že ani odporcom tvrdený nárok spoločnosti Fenix MK s.r.o. voči navrhovateľovi na províziu nebol v konaní vôbec preukázaný a nevyplýval tento nárok ani zo zmluvy o sprostredkovaní, ktorá takúto dohodu neobsahuje. Rovnako bolo bezvýznamné v tomto spore preverovať navrhovateľa z jeho úverového registra a zisťovať skutočnosti ohľadne poskytnutia alebo vybavovania úveru pre navrhovateľa spoločnosťou Fenix MK, ktorá nevystupuje v tomto spore, nie je účastníkom tohto sporu a ide o prípadný ďalší zmluvný vzťah medzi navrhovateľom a touto spoločnosťou, avšak bez súvislosti s týmto sporom. Rovnako je bezvýznamné na aký účet bol

poukázaný úver poskytnutý Slovenskou sporiteľňou pre osobu menom W. a ako bolo s týmto úverom naložené. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému navrhovateľovi síce vzniklo právo na náhradu trov konania, ale súd mu ich nepriznal, nakoľko si žiadne trovy neuplatnil ani zo spisu nevyplýva, že by mu v konaní nejaké trovy vznikli.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh zamietne z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie odporcu a z dôvodu, že plnenie ktoré navrhovateľ poskytol veriteľovi nebolo plnením bez právneho dôvodu. V prípade, ak má súd v tejto otázke napriek zisteným skutočnostiam pochybnosti o skutkových okolnostiach prípadu, navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že súd prvého stupňa síce správne zistil, že majiteľom bankového účtu, na ktorý navrhovateľ poukázal žalovanú sumu je odporca, avšak tvrdenie, že sa tým zároveň bezdôvodne obohatil nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Číslo účtu odporcu oznámila navrhovateľovi K. N. (dcéra odporcu), ktorá bola splnomocnená konať za spoločnosť FENIX MK s.r.o. (veriteľ navrhovateľa) preto, lebo tento účet patril jej otcovi a bol vedený v totožnom peňažnom ústave ako účet navrhovateľa, pričom k tomuto účtu odporcu mal dispozičné právo aj jej manžel W. N. - konateľ spoločnosti FENIX MK s.r.o. Ak by navrhovateľ poukázal peniaze na bankový účet spoločnosti FENIX MK s.r.o., ktorý je zriadený v inom peňažnom ústave, prevod peňazí by trval dlhšie o 2 pracovné dni. Je pravdou, že z účtu odporcu bola navrhovateľovi vrátená časť poukázanej sumy a to vo výške 4.367 eura potom, čo sa od exekútora W. N. dozvedel, že navrhovateľ uhradil rovnakú sumu aj exekútorovi, ale zvyšok z poukázaných peňazí t.j. sumu 3.600 eur odporcovi nevrátil preto, že tieto peniaze patria spoločnosti FENIX MK s.r.o. ako ústne dohodnutá odmena (provízia). Odporca bol len majiteľom účtu, tento s účtom nedisponoval a o pohybe peňazí na ňom nemal vedomosť. Navrhovateľ bol uzrozumený s výškou sumy (7.967 eur) , platobným miestom (konkrétne číslo bankového účtu) a aj s právnym dôvodom (zaplatenie dlhu) na základe ktorého prevod peňazí realizoval. Tvrdenie, že bol uvedený do omylu vo výške a mieste platby je nepravdivé. Navrhovateľ v návrhu a pred súdom uvádzal, že sumu 7.967,- eur uhradil na účet odporcu údajne omylom, do ktorého ho mala viesť K. N., a keď ešte v ten istý deň zistil na internet bankingu, že účet na ktorý peniaze poukázal, nie je účet exekútora, a ani veriteľa, tak sumu 4.366,36 eur zaplatil aj exekútorovi, a keď mu dňa 17.12.2010 odporca vrátil iba sumu 4.367,- eur žiadal zostatok vo výške sumu 3.600,- eur od žalovaného späť. Navrhovateľ nevysvetlil ako ho mohol veriteľ, zastúpený K. N. uviesť do omylu v otázke miesta a výšky platby, keď ako povinný v exekučnom konaní disponoval od exekútora presnými informáciami o výške vymáhanej pohľadávky a čísle účtu exekútora, na ktorý už predtým zaplatil dňa 19.11.2010 sumu 8.000,- eur ako časť vymáhanej pohľadávky tvorenej istinou 9.300,- eur s tým, že zostatok predstavoval iba trovy exekučného konania. Navrhovateľ nevysvetlil z akého podnetu začal bezprostredne po zaplatení dlhu pátrať po majiteľovi bankového účtu, na ktorý peniaze bez akýchkoľvek problémov sám dobrovoľne po dohode s veriteľom poukázal. Z uvedených skutkových okolností vyplýva jednoznačne, že navrhovateľ bol uzrozumený s výškou sumy (7.967,- eur), platobným miestom (konkrétne číslo bankového účtu) a aj právnym dôvodom (zaplatenie dlhu) na základe ktorého prevod peňazí realizoval. V prejednávanej veci sa ale o žiadny omyl navrhovateľa nejedná. Odhliadnuc od všetkých uvedených skutočností, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ uvádzal pred súdom nepravdivé informácie o jeho vzťahu k veriteľovi a charaktere platby, ktorú realizoval, nespornou ostala skutočnosť, že navrhovateľ zaplatil sumu 7.967,- eur na bankový účet odporcu až po dohode s veriteľom a vedomý si toho, že peniaze poukázal veriteľovi na splnenie vlastného záväzku, ktorý má voči veriteľovi. Nespornou ostala i skutočnosť, že veriteľ týmito peniazmi bezprostredne na to disponoval vo svojom mene a na svoj účet tak, že časť vo výške 4.367, - eur vrátil navrhovateľovi a časť vo výške 3.600,- eur sám inkasoval, pričom odporca nemal v inkriminovanom čase o týchto peniazoch na bankovom účte a finančných transakciách absolútne žiadnu vedomosť s tým, že tieto peniaze nemá a nikdy nemal vo svojej fatickej dispozícii. Ak teda tretia osoba - veriteľ použila legitímnym spôsobom bankový účet odporcu ako platobné miesto, v úmysle inkasovať vo svojom mene a na svoj účet finančné prostriedky poskytnuté zo strany navrhovateľa na úhradu dlhu (hoci aj v nesprávnej výške) a žalobcovi bol alebo musel byť tento úmysel tretej osoby - veriteľa známy, potom môže zodpovedať vo vzťahu k navrhovateľovi za eventuálne bezdôvodné obohatenie výlučne táto osoba - veriteľ, ktorá takýmto konaním majetkový prospech získala. Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa síce správne zistil, že majiteľom bankového účtu, na ktorý žalobca peniaze poukázal je žalovaný, avšak tvrdenie, že sa tým zároveň bezdôvodne obohatil nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

K podanému odvolaniu odporcu sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Vo svojom vyjadrení uviedol, že odporca v odvolaní popísal vzťahy medzi ním a tretou osobou, nie medzi navrhovateľom a odporcom, v súvislosti so sprostredkovaním úveru. Tieto vzťahy sú vzťahy medzi inými subjektami ako sú účastníci konania, ako to popísal súd aj v odôvodnení napadnutého rozsudku. Aj v prípade akýchkoľvek iných vzťahov, ak by súd mal za potrebné ich v tomto konaní skúmať, dané nemení nič na tom, že v prospech spoločnosti FENIX MK, s.r.o., resp. manželov N., bolo poskytnuté duplicitné plnenie, čo však s prejednávanou vecou nijako nesúvisí. Je zrejmé, že medzi účastníkmi konania nie je žiadny právny vzťah a je nelogické tvrdenie svedkov, manželov N., že v danom prípade účet odporcu bol len „platobným miestom“ na ktoré mal plniť spoločnosť FENIX MK, s.r.o., keďže táto spoločnosť mala zriadené svoje podnikateľské účty; aj v takom prípade by sa jednalo o neoprávnenú platbu, zrealizovanú ale v prospech uvedenej spoločnosti.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania odporcu (§ 212 ods. 1 OSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (OSP) s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP, a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne a odvolanie odporcu nie je opodstatnené. Zároveň mal na zreteli ustanovenie § 219 ods. 2 OSP, v zmysle ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozsudku má podklad v zistenom skutkovom stave. Keďže odvolací súd dospel k tomu, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ust. § 219 ods. 2 OSP opakovať tie isté podstatné dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvostupňovom rozhodnutí. Súd prvého stupňa sa dostatočne zaoberal opodstatnenosťou žaloby z hľadiska príslušnej hmotnoprávnej úpravy v nadväznosti na dôkazné účastníkov (§ 120 ods. 1 prvá veta OSP). Odvolací súd sa preto obmedzuje len na konštatovanie správnosti napadnutého rozsudku.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia s ohľadom na dôvody uvádzané odporcom v podanom odvolaní odvolací súd uvádza, že z vykonaného dokazovania vyplýva fakt a nespochybnili ho ani účastníci konania, že zmluvu o vkladovom účte, na ktorý bola poukázaná žalovaná suma, uzavrel s bankou odporca, a teda že šlo o jeho účet, nie o účet spoločnosti Fenix MK s.r.o., ani o účet dcéry odporcu a lebo jej manžela. Keďže odporca nad všetky pochybnosti nepreukázal, že medzi ním a navrhovateľom existuje nejaký právny vzťah, na základe ktorého by bol oprávnený ponechať si na svojom účte sumu 3.600 eur, patriacu navrhovateľovi, bez ohľadu na to, že jeho dcéra a jej manžel mali dispozičné právo k tomuto účtu, pričom tieto peniaze z účtu odporcu nevybrali a nepoužili pre svoje potreby alebo pre firmu Fenix MK s.r.o., je odporca v tejto veci pasívne legitimovaný ako majiteľ účtu, na ktorom sa žalované finančné prostriedky nachádzajú.

Základným hľadiskom pre posúdenie bezdôvodnosti obohatenia v zmysle § 451 ods. 1 Obč. zákonníka by malo byť hľadisko súladu nadobudnutia určitého majetkového prospechu s právom, pretože neodôvodnenosť nadobudnutia tkvie nepochybne v právnej sfére a spočíva v nedostatku právom uznávaného podkladu pre jeho získanie. Obohatenie môže mať rôznu podobu napríklad vecného či peňažného plnenia, ale i prospechu z užívania cudzej veci či z výkonov, ktoré sú pre obohateného vykonané; vždy je však nevyhnutné, aby malo majetkovú podobu a aby bolo objektívne vyjadriteľné v peniazoch. V majetkovej sfére obohateného sa prejaví buď vo zväčšení jeho majetku, alebo v tom, že nedôjde k zmenšeniu majetku obohateného, hoci sa tak právom malo stať. Medzi obohatením a vzniknutou ujmom musí existovať určitá súvislosť; v každom prípade nemusí však ísť o príčinnú súvislosť medzi ujmom a obohatením, pretože oboje je len dvomi stranami toho istého procesu - majetkového presunu. Ako obohatenie, tak aj ujma sú vyvolané tou istou okolnosťou, pretože táto jednota tkvie v jednote príčiny.

Vzhľadom na zistený skutkový stav - pokiaľ si odporca peniaze poukázané na jeho účet navrhovateľom ponechal bez toho, že by on sám (nie iný subjekt) bol s navrhovateľom v nejakom právnom vzťahu, z

ktorého by mu vznikol právny nárok na predmetné plnenie, potom na jeho strane vzniklo bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu v zmysle § 451 ods. 2 Obč. zákonníka. Keď súd prvého stupňa žalobu v tomto smere považoval za opodstatnenú, dospel zároveň k tomu, že právo navrhovateľa je právom na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle citovaných zákonných ustanovení.

K tvrdeniu odporcu, že číslo jeho účtu bolo len miestom plnenia dlhu, ktorý mal navrhovateľ voči firme Fenix MK s.r.o., odvolací súd dodáva, že miesto plnenia dlhu upravuje ust. § 567 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého dlh sa plní na mieste určenom dohodou účastníkov. Ak nie je miesto plnenia takto určené, je ním bydlisko alebo sídlo dlžníka (ods. 1). Peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu alebo prostredníctvom poštového podniku je splnený pripísaním sumy na účet veriteľa v peňažnom ústave alebo vyplatením dlhu veriteľovi v hotovosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak alebo ak sa veriteľ a dlžník písomne nedohodnú inak. Vychádzajúc z citovaného ustanovenia potom účet odporcu, na ktorý navrhovateľ poukázal finančné prostriedky, bez existencie dlhu voči odporcovi, nie je miestom plnenia v zmysle ust. § 567 OZ a nie je ani miestom plnenia, ktoré by si boli dohodli navrhovateľ a spoločnosť Fenix MK s.r.o., pretože v konaní nebolo preukázané, že by si boli navrhovateľ a táto spoločnosť dohodli, že žalovanú sumu, ktorá má predstavovať dlh navrhovateľa voči tejto spoločnosti ako provízie za sprostredkovanie úveru, bude plniť navrhovateľ na účet odporcu. Vzhľadom na vyššie uvedené potom námietky vznesené odporcom v odvolaní, ktoré sú totožné s jeho obranou v konaní pred súdom prvého stupňa a s ktorými sa súd vysporiadal v napadnutom rozsudku, nie sú dôvodné, právne významné alebo spôsobilé spochybníť správnosť záverov uvedených v odôvodnení rozhodnutia súdu prvého stupňa. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie správne odôvodnil čo do základu a aj čo do výšky priznanej sumy. Rovnako správne súd odôvodnil aj výrok o trovách konania, ktoré priznal úspešnému navrhovateľovi v zmysle § 142 ods. 1 OSP. Preto odvolací súd odvolanie odporcu nepovažoval za dôvodné.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 151 ods. 1 prvá veta OSP tak, že navrhovateľovi, ktorý síce bol v odvolacom konaní úspešný, ale náhradu trov konania si neuplatnil, mu náhradu trov nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.